

Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί

Από τον Πρεσβύτερο Γκάρντνερ Ε. Στήβενσον
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Η ειρήνευση εξακολουθεί να ξεκινά από το πιο βασικό σημείο – την καρδιά μας. Κατόπιν, το σπίτι και την οικογένεια.

Καλώς ήλθατε στη γενική συνέλευση. Πόσο ευγνώμονες είμαστε που έχουμε συναθροισθεί.

Καθώς προσβλέπουμε στο πρόγραμμα αυτής της συνελεύσεως, έχουμε πλήρη επίγνωση των εβδομάδων που οδήγησαν σε αυτήν. Συνειδητοποιούμε ότι οι καρδιές μας θρηνούν την απώλεια και ορισμένοι αισθάνονται αβεβαιότητα που προκαλείται από τη βία ή την τραγωδία σε όλον τον κόσμο. Ακόμη και ευλαβείς άνθρωποι συγκεντρωμένοι σε ιερούς χώρους –συμπεριλαμβανομένης της ιερής εκκλησίας μας στο Μίσιγκαν– έχουν χάσει τη ζωή τους ή αγαπημένα τους πρόσωπα. Μιλώ από καρδιάς συνειδητοποιώντας ότι πολλοί νιώθουν λύπη, πένθος και συναισθηματικό πόνο από όσα έχετε περάσει εσείς, η οικογένειά σας και ο κόσμος μας από την τελευταία γενική συνέλευση.

Η Καπερναούμ της Γαλιλαίας

Φανταστείτε μαζί μου ότι είστε ένας νεαρός έφηβος στην Καπερναούμ, κοντά στη Θάλασσα της Γαλιλαίας, κατά τη διάρκεια της διακονίας του Ιησού Χριστού. Διαδίδονται τα νέα για έναν ραβίνο –έναν διδάσκαλο– του οποίου το μήνυμα ελκύει πλήθη. Οι γείτονες σχεδιάζουν να ταξιδέψουν σε ένα βουνό που έχει θέα στη θάλασσα για να Τον ακούσουν.

Συμπορεύεστε με άλλους που βαδίζουν στους χωμάτινους δρόμους της Γαλιλαίας. Κατά την άφιξή σας, το μεγάλο πλήθος που συγκεντρώθηκε για να ακούσει αυτόν τον Ιησού σας εκπλήσσει. Κάποιοι ψιθυρίζουν σιγανά: «Ο

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous, vous préférez le silence aux conversations.

Vous méditez sur des choses merveilleuses, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les représailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) différent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts et Viens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutions et aimer leurs ennemis.

Μεσσίας».

Εσείς ακούτε. Τα λόγια Του αγγίζουν την καρδιά σας. Στη μακρά διαδρομή προς το σπίτι, προτιμάτε τη σιωπή από τη συζήτηση.

Συλλογίζεστε θαυμάσια πράγματα – πράγματα που υπερβαίνουν ακόμη και τον νόμο του Μωυσή. Μίλησε για το να γυρίσετε το άλλο μάγουλο και να αγαπάτε τους εχθρούς σας. Υποσχέθηκε: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού».

Στην πραγματικότητα σας καθώς αισθάνεστε το βάρος των δύσκολων ημερών –την αβεβαιότητα και τον φόβο– η γαλήνη μοιάζει μακρινή.

Το βήμα σας επιταχύνεται, φθάνετε στο σπίτι με κομμένη την ανάσα. Η οικογένειά σας συγκεντρώνεται, ο πατέρας σας ρωτά: «Πες μας τι άκουσες και πώς νιώθεις».

Λέτε ότι σας κάλεσε να αφήσετε το φως σας να λάμψει μπροστά στους άλλους, να επιζητήσετε χρηστότητα ακόμα και όταν διώκεσθε. Η φωνή σας τρέμει καθώς επαναλαμβάνετε: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού».

Ρωτάτε: «Μπορώ πραγματικά να γίνω ειρηνοποιός, όταν ο κόσμος βρίσκεται σε αναταραχή, όταν η καρδιά μου είναι γεμάτη φόβο και όταν η γαλήνη φαίνεται τόσο μακρινή;»

Ο πατέρας σας ρίχνει μία γρήγορη ματιά στη μητέρα σας και απαντά με ευγένεια: «Ναι. Ξεκινάμε από το πιο βασικό μέρος – την καρδιά μας. Κατόπιν, το σπίτι και την οικογένειά μας. Καθώς την εφαρμόζουμε εκεί, η ειρήνευση μπορεί να εξαπλωθεί στους δρόμους και στα χωριά μας».

Γρήγορη προώθηση 2.000 χρόνια μετά

Γρήγορη προώθηση 2.000 χρόνια μετά. Δεν χρειάζεται να το φαντασθείτε – αυτή είναι η πραγματικότητά μας. Αν και οι πιέσεις που αισθάνεται η σημερινή ανερχόμενη γενεά διαφέρουν από αυτές που αισθάνονταν οι νέοι της Γαλιλαίας –πόλωση, εκκοσμίκευση, αντίποινα, οδική βία, οργή και επιθέσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης– αμφότερες οι γενεές αντιμετωπίζουν κουλτούρες σύγκρουσης και έντασης.

Με ευγνωμοσύνη, οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες έλκονται ομοίως από τις στιγμές της Επί του Όρους Ομιλίας τους: το θρησκευτικό σεμινάριο, τις συνελεύσεις Για την ενδυνάμωση των νέων και τό'ελα, ακολούθα με. Εδώ λαμβάνουν τις ίδιες διαχρονικές προσκλήσεις από τον Κύριο: να αφήσουν το φως τους να λάμψει μπροστά στους άλλους, να επιζητήσουν χρηστότητα

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amour et à construire des ponts de compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espérance pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. [...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec

aucune personne et quand on se dispute, on doit pardonner et aimer les autres. »

La réponse est encore un oui retentissant ! Nous nous saisissons des paroles du Sauveur : « Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix. [...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Eiréneuse dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec

quelqu'un qui est méchant avec nous. » London s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que tout le monde le veut, on le partage. »

Les réponses de ces enfants me prouvent que nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines, notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, au-

diδεις. Θα συνεχίσει να διαδίδεται αδιάκοπα». Ο Λίαμ είπε: «Μην είσαι κακός με τους ανθρώπους, ακόμα και αν αυτοί είναι κακοί μαζί σου». Ο Λόντον αναφώνησε: «Αν κάποιος σε πειράζει ή είναι κακός μαζί σου, πες: "Σε παρακαλώ σταμάτα"». Ο Τρέβορ παρατήρησε: «Αν έχει μείνει ένας λουκουμάς και όλοι τον θέλετε, τον μοιράζεστε».

Οι αντιδράσεις αυτών των παιδιών μου αποδεικνύουν ότι όλοι γεννηθήκαμε με θείες τάσεις προς την καλοσύνη και τη συμπόνια. Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού γαλουχεί και ενώνει αυτά τα θεία χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένης της ειρήνευσης, στην καρδιά μας, ευλογώντας μας σε αυτήν τη ζωή και στην επόμενη.

Ειρήνευση στο σπίτι

Το δεύτερο, η ανάπτυξη της ειρήνευσης στα σπίτια μας, χρησιμοποιώντας το πρότυπο του Κυρίου για να επηρεάσουμε τις σχέσεις μας μεταξύ μας: την πειθώ, τη μακροθυμία, την ευγένεια, την πραότητα και την αγάπη ανυπόκριτη.

Ακολουθεί μια γεμάτη έμπνευση ιστορία που δείχνει πώς μια οικογένεια έκανε την ειρήνη οικογενειακή υπόθεση, εφαρμόζοντας αυτές τις αρχές στην πράξη.

Τα παιδιά αυτής της οικογένειας δυσκολεύονταν στη σχέση τους με έναν ενήλικο του οποίου η συμπεριφορά ήταν συχνά κακοδιάθετη, συγκαταβατική και απότομη. Τα παιδιά, πληγωμένα και απογοητευμένα, άρχισαν να αναρωτιούνται αν ο μόνος τρόπος να προχωρήσουν ήταν να ανταποδίδουν την ίδια κακεντρέχη συμπεριφορά.

Ένα βράδυ η οικογένεια μίλησε ανοικτά για την ένταση και τις επιπτώσεις που είχε. Και τότε προέκυψε μια ιδέα – όχι απλώς μια λύση αλλά ένα πείραμα.

Αντί να απαντούν με σιωπή ή αντίποινα, τα παιδιά θα έκαναν κάτι απροσδόκητο: θα απαντούσαν με καλοσύνη. Όχι μόνο με ευγενική αυτοσυγκράτηση αλλά με μία σκόπιμη, ειλικρινή έκφραση ευγενικών λόγων και στοχαστικών πράξεων, ανεξάρτητα από το ποια συμπεριφορά θα είχαν από τον άλλον. Όλοι συμφώνησαν να το δοκιμάσουν για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα, μετά το οποίο θα ξανασυναντιόνταν και θα το συλλογίζονταν.

Αν και μερικά ήταν διστακτικά στην αρχή, δεσμεύτηκαν στο σχέδιο με ειλικρινή καρδιά.

Αυτό που συνέβη στη συνέχεια ήταν πραγματικά αξιοθαύμαστο.

Οι ψυχρές συζητήσεις άρχισαν να γίνονται πιο θερμές και φιλικές. Τα χαμόγελα αντικατέ-

trefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widtsoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, [...] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix ». Dans nos assemblées et nos collectivités, choisissons de

στησαν τα κατσουφιασμένα πρόσωπα. Ο ενήλικος, που ήταν κάποτε μακρινός και σκληρός, άρχισε να αλλάζει. Τα παιδιά, ενδυναμωμένα από την επιλογή τους να ηγηθούν με αγάπη, βρήκαν χαρά στη μεταμόρφωση. Η αλλαγή ήταν τόσο βαθιά, που η προγραμματισμένη συνάντηση παρακολούθησης δεν χρειάστηκε ποτέ. Η καλοσύνη είχε κάνει το ήπιο και διακριτικό της έργο.

Με τον καιρό, δημιουργήθηκαν αληθινοί δεσμοί φιλίας, που ανέβασαν το ηθικό όλων. Για να γίνουμε ειρηνοποιοί, συγχωρούμε τους άλλους και τους ενισχύουμε σκόπιμα, αντί να τους κατακρίνουμε.

Ειρήνευση στις κοινότητές μας

Το τρίτο, η ειρήνευση στις κοινότητές μας. Στα ταραγμένα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Πρεσβύτερος Τζων Α. Γούντσοου διδάξε: «Ο μόνος τρόπος για την οικοδόμηση μίας ειρηνικής κοινότητας είναι η δημιουργία ανδρών και γυναικών που αγαπούν και κάνουν ειρήνη. Κάθε άτομο, υπό τη διδαχή του Χριστού... κρατά στα χέρια του την ειρήνη [ολόκληρου] του κόσμου».

Η ακόλουθη ιστορία επεξηγεί όμορφα αυτό το δίδαγμα.

Πριν από αρκετά χρόνια, δύο άνδρες –ένας μουσουλμάνος ιμάμης και ένας χριστιανός πάστορας από τη Νιγηρία– βρίσκονταν στις αντίθετες πλευρές ενός οδονηρού θρησκευτικού διχασμού. Ο καθένας είχε υποφέρει βαθιά. Και όμως, μέσω της θεραπευτικής δύναμης της συγχώρησης, επέλεξαν να βαδίσουν μαζί σε ένα μονοπάτι.

Ο ιμάμης Μουχάμεντ Ασάφα και ο πάστορας Τζέιμς Γούγιε έγιναν φίλοι και απρόσμενοι εταίροι στην ειρήνη. Μαζί ίδρυσαν ένα κέντρο διαθρησκευτικής διαμεσολάβησης. Τώρα διδάσκουν στους άλλους να αντικαθιστούν το μίσος με την ελπίδα. Ως δύο φορές υποψήφιοι για το Νόμπελ Ειρήνης, πρόσφατα έγιναν οι πρώτοι αποδέκτες του Βραβείου Ειρήνης της Κοινοπολιτείας.

Αυτοί οι πρώην εχθροί ταξιδεύουν τώρα μαζί, οικοδομώντας εκ νέου ό,τι είχε καταστραφεί, ζωντανοί μάρτυρες ότι η πρόσκληση του Σωτήρος να γίνουμε ειρηνοποιοί δεν είναι μόνο εφικτή – είναι και ισχυρή.

Όταν γνωρίσουμε τη δόξα του Θεού, τότε «δεν θα έχ[ουμε] στον νου [μας] να τραυματίζ[ουμε] ο ένας τον άλλον, αλλά να ζ[ούμε] ειρηνικά». Στα εκκλησιασμάτα μας και στις κοινότη-

nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

Un foyer sans querelles : Quand une dispute commence, arrêtez-vous et reprenez du début avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

τές μας, είτε να επιλέξουμε να βλέπουμε ο ένας τον άλλον ως τέκνα του Θεού.

Ένα εβδομαδιαίο σχέδιο ειρηνοποιού

Συνοψίζοντας προσφέρω μία πρόσκληση. Η ειρήνευση απαιτεί δράση – ό,τι θα μπορούσε να είναι αυτό, για τον καθέναν από εμάς, αρχίζοντας από αύριο; Θα σκεπτόσασταν ένα εβδομαδιαίο σχέδιο ειρήνευσης με τρία βήματα;

Μια ζώνη χωρίς διαμάχες στο σπίτι: Όταν αρχίζουν οι διαμάχες, κάνετε μια παύση και ξεκινήστε από την αρχή με ευγενικά λόγια και πράξεις.

Ψηφιακή οικοδόμηση γεφυρών: Πριν δημοσιεύσετε, απαντήσετε ή σχολιάσετε στο Διαδίκτυο, ρωτήστε: Αυτό θα οικοδομήσει μια γέφυρα; Αν όχι, σταματήστε. Μην το στείλετε. Αντιθέτως, επικοινωνήστε με καλοσύνη. Δημοσιοποιήστε την ειρήνη αντί για το μίσος.

Επισκευή και επανένωση: Κάθε μέλος της οικογένειας θα μπορούσε να αναζητήσει μια τεταμένη σχέση, προκειμένου να ζητήσει συγγνώμη, να προσφέρει βοήθεια, να επιδιορθώσει και να επανενώσει.

Συμπέρασμα

Έχουν περάσει μερικοί μήνες από τότε που ένιωσα μια αδιαμφισβήτητη εντύπωση που οδήγησε σε αυτό το μήνυμα: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί». Καταλήγοντας, θα ήθελα να αναφέρω εντυπώσεις που έχουν μείνει χαραγμένες στην καρδιά μου κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Η ειρήνευση είναι χριστοειδές χαρακτηριστικό. Οι ειρηνοποιοί μερικές φορές χαρακτηρίζονται ως αφελείς ή αδύναμοι – από όλες τις πλευρές. Ωστόσο, το να είσαι ειρηνοποιός δεν σημαίνει να είσαι αδύναμος, αλλά να είσαι δυνατός με έναν τρόπο που ο κόσμος μπορεί να μην καταλαβαίνει. Η ειρήνευση απαιτεί θάρρος και συμβιβασμό, αλλά δεν απαιτεί θυσία των αρχών. Ειρήνευση σημαίνει να ηγούμεθα με ανοικτή καρδιά όχι με στενόν νου. Σημαίνει να πλησιάζουμε ο ένας τον άλλον με απλωμένα χέρια όχι με σφιγμένες γροθιές. Η ειρήνευση δεν είναι κάτι καινούργιο που μόλις βγήκε από το τυπογραφείο. Διδάχθηκε από τον Ίδιο τον Ιησού Χριστό, τόσο σε όσους αναφέρονται στην Αγία Γραφή όσο και στο Βιβλίο του Μόρμον. Η ειρήνευση διδάσκεται έκτοτε από τους σύγχρονους προφή-

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant
d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être
des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ,
le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au
nom de Jésus-Christ. Amen.

τες από τις πρώτες ημέρες της Αποκατάστασης
μέχρι και σήμερα.

Εκπληρώνουμε τον θείο ρόλο μας ως τέκνων
ενός στοργικού Επουράνιου Πατέρα καθώς
προσπαθούμε να γίνουμε ειρηνοποιοί. Δίδω
μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο
Άρχοντας Ειρήνης, ο Υιός του ζώντος Θεού, στο
όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.